

בג"צ 8064/17 - פלוני נ' הרכב 301- אב"ד שחור

בג"צ 8064/17 - פלוני נ' הרכב 301- אב"ד שחור, נהרי ומרווה - בית ואח'עליון

בג"צ 8064/17

פלוני

נ ג ד

1. הרכב 301- אב"ד שחור, נהרי ומרווה - בית

הדין הרבני

2. ראב"ז זבדיה כהן

3. פלונית

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[04.01.2018]

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופט א' שהם

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר:

בעצמו

בשם משיבים 1-2:

עו"ד רפי רכס

בשם משיבה 3:

עו"ד נורית פיש

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונחת לפנינו עתירה שהגיש העותר בבג"צ 5459/17 (להלן: העתירה הקודמת), הנסובה סביב ההליך אשר נדון גם בעתירה הקודמת, המתנהל בבית הדין הרבני האזורי. העתירה הנוכחית, כקודמתה, מופנית נגד החלטות דיוניות שונות שהתקבלו בבית הדין הרבני, במסגרת סכסוך המתנהל בין העותר למשיבה 3 - בני זוג שהתגרשו זה מזה. המשיבים דנן השיבו גם לעתירה הקודמת. סעדים רבים שהתבקשו בה מתבקשים גם עתה, מאותם הנימוקים.

2. עם כל זאת, העותר טוען כי בעתירה הנוכחית מתעוררים גם עניינים חדשים, כגון טענתו לפיה בית הדין הרבני נמנע במשך שנתיים מלדון בסוגיית יכולתו לשאת בתשלום מזונות הילדים ונפקות הדבר, או הטענה שאין ביכולתו לערער על חלק מהכרעות בית הדין הרבני האזורי, שכן ההכרעות ניתנות במסגרת פרוטוקול הדיון ולא במסגרת החלטות. כך או אחרת, דין העתירה הנוכחית להידחות מן הטעמים שנמנו בהחלטתה בעתירה הקודמת. גם במסגרת העתירה הנוכחית לא פירט העותר האם וכיצד מוצו ההליכים הערעוריים והמינהליים שביכולתו לנקוט. כך, לדוגמא, נטען כי יש לפסול את הרכב בית הדין האזורי הדין בעניינו, אך לא הוצגה כל בקשה שהוגשה לפסילת דין מכוח סעיף 19א לחוק הדיינים, התשט"ו-1955, וממילא לא הוצג הליך ערעורי שננקט ביחס להחלטה כזו. דוגמא נוספת היא הטענה כי הכרעות בית הדין הרבני אינן נעשות במסגרת החלטות. מעבר לכך שטענה זו אינה עולה בקנה אחד עם החלטת בית הדין הרבני מיום 24.9.2017, הדוחה את בקשת העותר לעצירת ההליכים בהוצאה לפועל מכיוון שלא הוגשו מסמכים לביסוס הבקשה - אף לא הוצג כל הליך ערעורי ביחס להחלטה זו, הנוגעת במישרין לאחד מן הסעדים המבוקשים בעתירה הנוכחית. יתר על כן - וגם כאן הדברים משותפים לעתירה הנוכחית ולעתירה הקודמת - הטענות שהועלו בעתירה דן נטענו בכוללניות ומבלי שהוצגה תשתית לתמיכה בנטען. המשיבים, מנגד, צירפו מסמכים המלמדים, על פני הדברים, שעמדת המבקש נשקלה לגופה בבית הדין הרבני האזורי, תוך מתן החלטות מתאימות. העתירה אינה מבססת אפוא כל תשתית להתערבות בית המשפט הגבוה לצדק בהחלטות בית הדין הרבני (בג"ץ 8638/03 אמיר נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פ"ד סא(1) 259, 271 (2006)).
3. כפי שצוין בדיון שנערך בעתירה הקודמת ובפסק הדין בה - בית משפט זה אינו בגדר גורם מלווה, המפקח על כל החלטה דיונית הניתנת בבית הדין הרבני האזורי. יובהר לעותר, שאינו מיוצג, כי דחיית עתירתו אין פירושה נקיטת עמדה ביחס לגוף טענותיו. המשמעות היא כי הגשת עתירה לבג"ץ אינה ההליך הדיוני המתאים לשם ליבון השגותיו ביחס לאופן ניהול ההליך קמא, לרבות ענייני המזונות, הרכב הדיינים, זימוני עדים, מועדי הדיונים ויתר הטענות שהועלו בעתירה. מכל מקום, וכפי שצוין בדיון ובפסק הדין בעתירה הקודמת, טוב ינהג העותר אם יתייעץ עם עורך דין - אף כי זכותו כמובן לנהוג כהבנתו.
4. העתירה נדחת. בפסק הדין בעתירה הקודמת צוין כי אין צו להוצאות לפנים משורת הדין. לא בלי היסוס, ומתוך התחשבות חריגה במצבו של העותר, גם הפעם איננו עושים צו להוצאות. והעותר יתן אל ליבו. ניתן היום, י"ז בטבת התשע"ח (4.1.2018).